

РЕШЕНИЕ

№ 11932

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3862** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Юрисконсулт – пълномощник на председателя на Управителния съвет на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ е оспорил с касационна жалба Решение № 686/07.02.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 96^{-ти} състав, постановено по НАХД № 5132/2023 г. С решението е отменен ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, № [ЕГН]/30.01.2021 г., за наложена на „ТОЙОТА-ТИКСИМ“ ЕООД имуществена санкция от 2 500 лева, на основание чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 с.з., вр. чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Касаторът, посредством юрисконсулт: поддържа касационната жалба, съдържаща твърдения за: наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2, ал. 3 НПК; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерен размер на адвокатското, каквото искане обаче не е заявено от ответника.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, съответно – за правилност на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС е проверил обективно и всестранно в хода на съдебното следствие писмените доказателства, съставляващи административнонаказателната преписка, като приел за безспорно установено следното: на 30.01.2021 г. в 02. 34 часа неустановено по делото лице управлявало товарен автомобил - влекач марка „М.“, модел „Атего“, рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 11 990 кг., брой оси две, екологична категория Евро 6, без ремарке, по път „А-3“, км 8 + 226, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа; за посоченото МПС не били подадени тол - декларации за тол - секция 20422 от инсталираното в автомобила бордово устройство, а причина за това бил фактът, че бордовото устройство било изключено към момента на заснемане на нарушението; за нарушението бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, с номер на нарушението ВА90С4D53АС915ВСЕ053041F160А300В, ведно е приложени към него статични изображения, във вид на снимков материал. Въз основа на констатацията и заснемането бил издаден процесният Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, № [ЕГН].

За да отмени електронния фиш въззивният съд приел, че „формално е нарушена разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, доколкото собственикът не е заплатил дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, но са налице основания за отмяна на ЕФ“.

Съдът е анализирал: нормите на чл.179, ал. 3, ал.3а и ал.3б, чл. 187а, ал. 2 ЗДвП; чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията, от 28.11. 2019 г., „относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО“, съгласно която, Доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство“. Приел, че в случая доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминато разстояние „Диджитол Смарт Инфраструктура“ АД: е дължал да уведоми „Тойота- Тиксим“ ЕООД - собственик и ползвател на МПС, за отстраняване нередовността във функционирането на бордовото устройство и да му предостави възможност доброволно да заплати дължимата тол - такса и едва след изпълнение на това задължение, ако е проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да пристъпи към ангажиране на

административнонаказателната отговорност на собственика на процесното ППС (в същия смисъл - последното изменение на Закона за пътищата - ЗИДЗП, ДВ, бр. 14/2023 г., с който са регламентирани нови разпоредби - чл. 106, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство е съобразено изцяло с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в частност с чл. 2, § 7 от същия). Като самостоятелно основание за отмяна на ЕФ Съдът приел и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му, доколкото в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидена възможност да се издава такъв, при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Касационната жалба е неоснователна, а оспорваното въззивно решение – правилно и законосъобразно. Касационната съдебна инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд, обобщени по – горе, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК не намира за необходимо да ги обсъжда и преповтаря.

Преди допълнението на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДв.П (Доп. – ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.) преобладаващо съдебната практика приемаше, че липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. Процесният ЕФ е издаден преди това - на 30.01.2021 г.

След постановяване на въззивното съдебно решение Съдът на ЕС постанови решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/23 („Екострой“ ЕООД - Агенция „Пътна инфраструктура“), според диспозитива на което: „член 9а от Директива 1999/62/ЕО, относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на ЕП и на Съвета, от 27.09.2011 г. трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност, чрез заплащане на „компенсаторна такса „ с фиксиран размер“. По т. 49 и т. 50 от мотивите на решението Общостният съд отчита съответно, че: „ЗДвП не дава право на сезирания съд да изменя налаганите глоби или имуществени санкции, и по-конкретно да намалява фиксирания размер, в зависимост от характера или тежестта на извършеното нарушение; по-специално разглежданата в главното производство система от наказания не позволява да се вземе предвид степента на умишъл или непредпазливост на извършеното нарушение, и както следва от член 189з ЗДвП изключва по-конкретно прилагането на смекчаващите обстоятелства, които по принцип са предвидени в ЗАНН; единственото предвидено в тази система адаптиране размера на глобите се отнася до категорията, към която спада съответното превозно средство, която се определя въз основа на броя на осите му; това адаптиране обаче, което е лишено от каквато и да било връзка с поведението на ползвателя на превозното средство или водача му не отчита характера и тежестта на извършеното нарушение; така по-специално при налагането на наказанието сезираният съд не може да вземе предвид разстоянието, изминато от превозното средство, без водачът да е заплатил дължимата пътна такса, тъй като размерът на глобата, с която се санкционира неизпълнението на задължението за плащане е фиксиран и не се

променя, нито в зависимост от изминатите без разрешение километри, нито според това дали нарушителят е заплатил предварително размера на ТОЛ - таксата за даден маршрут; освен това адаптирането е изключено, дори ако разстоянието може да бъде изчислено впоследствие“. Констатираното несъответствие между разглежданите норми от Закона за пътищата и Закона за движението по пътищата с член 9а от Директива 1999/62/ЕО сочи на непълно транспониране на същата.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в, ЗАНН, Административен съд София- град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 686/07.02.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 96^{-ти} състав, по НАХД № 5132/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: